

1884-03-21

þý £ ¬ » Å 1 3 ¾ - ± Å . 6

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10082>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΕΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ * ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ *

Συνδρομή έργων προπληρωτών.
 Έπι της Κύπρου Σ. λ. 8.
 Έπι της Βεστερβίκης „ 12.

Διὰ πάσαν αίγαην ἀπευθυντέον τῷ Συντάκτῳ
 Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΝ. — Editor S. ΗOURMOUZIOS.

Παύσασθε ληροῦντες, καὶ περὶ τῶν ὅλων ἐρίζοντες. καὶ κέρατα ἀλλήλοις φύοντες,
 καὶ κροκοδείλους ποιοῦντες
 (Λουκ. Νεκρ. Διάλ.)

‘Η Κυβερνητις ἐνέκρινε καὶ ἀπεφάσισε τὸν συγματισμὸν Ἐπιτροπῆς τῶν Σχολείων. Καίτοι δὲν ἐγνώσθη εἰσέτι ἡ ίδεα τῆς Κυβερνήσεως ἐκ πόσων μελῶν θὰ σύγκριται μὲν τοποτού σύτο, ἀλλὰ θὰ σφραγίζεται ἐπειδὴ πρέπει νὰ συγματισθῇ κατ’ ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ· ἔτοι ἐκ περισσῶν ίσως μελῶν Ἐλληνικῶν καὶ ἐνὸς μὴ τοιούτου — ἀν δὲν ἀποφασίσῃ ν’ ἀναμιξῇ καὶ “Αγγλοτινὴ” — καὶ ωπὸ τὴν προεδρίαν βεβαιώς ἐνὸς τῶν ἀνωτέρων ἄγγλων ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως· ἀλλὰ ζήτημα μέγα θὰ ἐγερθῇ ἀν ὁ πρόεδρος τοιαύτης Ἐπιτροπῆς πρέπει νὰ ἔναι “Αγγλος, καὶ κατὰ πόσον εἶναι τοῦτο δίκαιον, καὶ ἐν θὰ γίνη παραδεκτόν.

‘Ημεῖς φρονοῦμεν ὅτι, ἐὰν μία τῶν φροντίδων τῆς Κυβερνήσεως ἔναι καὶ τὸ νὰ μὴ δυσασεστήσῃ λαὸν διαφόρου γλώσσης καὶ θρησκείας, ὡς πιστεύομεν, τὸ δικαιότερον ὅπερ ἐν τῇ πέριπτώσει ταύτη πρέπει νὰ κάρη εἶναι νὰ διατάξῃ τὸν συγματισμὸν δύο Ἐπιτροπῶν. Ἐλληνικῆς καὶ Οθωμανικῆς, ἐκάστη δὲ νὰ ἐγή τὸν Πρόεδρόν της, καὶ ἐκάστη ἀνεξαρτήτως τῆς ἑτερας νὰ ἐκτελῇ τὰ ὑπό τε τῆς θρησκείας καὶ τῆς γλώσσης τοῦ λαοῦ ἐν ἀντιρροστητικοῖς ἐπιβαλλεμένα αὐτῇ καθίκεντα, παρὰ τῶν Ἐπιτροπῶν δε τούτων νὰ ζητῇ καὶ νὰ λαμβάνῃ πάσαν ἀναγκαῖαν πληροφορίαν εἴτε

ἀμέτως εἴτε δι’ ὑπαλλήλου ὃν ἔκεινη θέλει ὅριση καὶ τὸν ὅποιον ἂς ὁνομάζῃ ἐκείνη ὅχι μόνον ἐφορον, ἢ πρόεδρον, ἀλλὰ καὶ ὑπουργόν.

Οὐδεὶς νομίζομεν ὑπάρχει λόγος καὶ φρονή η Κυβερνητις στὶ αἱ Ἐπιτροπαὶ αὐταὶ ἐν τῇ ἐξασκήσει τῶν καθηκόντων τῶν δύνανται νὰ πράξωσι τι ἀντιβαῖνον εἰς τὰς θελήσεις καὶ ἀπεφάσεις της διότι τὶς ὁ σκοπὸς τοῦ συγματισμοῦ τοιαύτης Ἐπιτροπῆς; Βεβαιώς ἡ καλὴ ἐπιτήρησις ἐξέλεγκτις, ἐπιθεώρησις, λεπτόμερής ἐρευνα παντὸς ἀφορῶντος τὰ Σχολεῖα, διδασκάλους, διδακτικὰ βιβλία, μισθοὺς καὶ τὰ τοιαῦτα· ἀλλὰ πάντα ταῦτα θὰ ἐκτελῶνται μετὰ πλειστέρου ζήλου καὶ ἀμιλλῆς ὅταν ἐκάστη Ἐπιτροπὴ εὐθύνηται απέναντι τῶν διούλων καὶ ὀμοεθνῶν της τὴν διάδοσιν δὲ τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης — ἦν βεβαιώς καὶ η Κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ — αἱ Ἐπιτροπαὶ αὐταὶ θὰ ἐπιδιώξωσι πάσαις δύναμεσι, διότι ἐκτὸς τῆς φυσικῆς κλίσεως ἦν πρὸς ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν οἱ Ἐλληνες μάλιστα ἔχουσιν, ἔχουν καὶ τὴν ἐλπίδα ὅτι διὰ τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης δύνανται νὰ καταλάβωσι θέσεις καὶ νὰ ὠφελῶνται οὕτω ἐκ τῶν ὥρωτων τοῦ Κυπρίου Κύπροι καὶ ὅτι ξένοι.

‘Ημεῖς τὸν συγματισμὸν ἀνεξαρτήτου Ἐπιτροπῆς τῶν Σχολείων ἐπιθωκούμενοι ξάριν ἀνωτέρων σκο-

πῶν καὶ εὔρυτέρων ἐνεργειῶν. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἡ τὸ πρῶτον μέλημα καὶ κυριωτέρα φροντίς ἔσται βεβαιώς ἡ πολλαπλασίασις τῶν Σχολείων — φροντίδα ἡν καὶ η Κυβερνητις ἔχει — ὡς καὶ ἡ καλὴ ὄργανωσις τούτων δὲ ὅλων τῶν ἀπαιτουμένων μέσων, καὶ διὸ διδατκάλων ικανῶν καὶ ἀξένων θέλει ἀπαντήσῃ ἀμετῶς πρῶτον κωλυματὰ ἀνεπαρκῆ μέσων, διότι ἡ ὄρισθεσα συνδρομὴ τῆς Κυβερνήσεως ἀδυνατεῖ κατὰ πολὺ νὰ καλύψῃ ἔττοτε καὶ κατὰ τὸ ἐν ὅγεον τας ἀναγκαῖας ἐκάστου σχολείου διαπάντας θὰ στρέψῃ λαϊπόν πᾶσαν φροντίδα τῆς κατὰ πρῶτον περὶ τὴν ἐξεύρεσιν τοιεύτων, τῆς τοιαύτης δὲ ἐρεύνης ἀμετον καὶ ἀναγκαῖον ἀποτέλεσμα ἔσται ἡ διακανόνισις καὶ ὅμιλισις τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος ὅπει, καθ’ ἡμᾶς, συνδέεται στενότατα μετὰ τοῦ Σχολικοῦ, ὡς ἐκ μονῆς τῆς λύτρως ἐκείνου ἐφερτωμένης κατὰ μέγα μέρος (αὐτὸν καθ’ ὅλοκληριαν) καὶ τῆς ἐξεύρεσεως πόρων θιασκῶν τῶν ἀνάτην νήσον Σχολείων. Ἡ Ἐπιτροπὴ δὲ αὕτη καὶ μόνη ἔσται ίσως ικανή καὶ διὰ τὰ δύο ταῦτα ἐθνικά δύπουργήματα ἐφ’ ἓν πρώτιστα καὶ μάλιστα ἐγείρεται μετονομαστον τὸ βλέμμα τούτου Ἐλληνικὸς πληθυσμός.

Συνέχ. τοῦ κληρονομ. νόμου.
 3) "Όταν ἀποθάνῃ ἔνας καὶ δὲν ἀστήτῃ οὔτε τέκνα ἢ ἐγγόνια, οὔτε γονεῖς, οὔτε ἀδελφούς, οὔτε ἀδελφοτέκνους, τότε ὁ στενότερος συγγενής τοῦ πατρός του ἢ τῆς μητρός του λαμβάνει ὅλην τὴν περιουσίαν. Ἐὰν δὲ ὑπάρχουσι συγγενεῖς καὶ ἔχει πατρὸς καὶ ἔχει μητρὸς ἴσου βαθμοῦ, τότε μοιράζουσιν ἐξ ἴσου τὴν περιουσίαν τοῦ ἀποθανόντος. Ἐὰν δὲ ἀφήσῃ καὶ σύζυγον, τότε αὐτὴ λαμβάνει τὰ δύο τρίτα τῆς περιουσίας. Ἐὰν ὅμως οἱ ἄλλοι συγγενεῖς εἶναι μακρύτεροι ἀπὸ τὸν ἔχοντα βαθμὸν, τότε ἡ σύζυγος λαμβάνει ὀπολύτως ὅλην τὴν περιουσίαν.

4). Ἐὰν ἔκεινος ποῦ θ' ἀποθάνῃ δὲν ἀφήσῃ τέκνα, ἀλλὰ γονεῖς, καὶ ἀδελφούς καὶ ἀδελφάς, τότε οἱ γονεῖς, οἱ ἀδελφοὶ καὶ αἱ ἀδελφαὶ μοιράζουσιν ἐξ ἴσου τὴν περιουσίαντου. Ἐὰν ὅμως ἔχῃ ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφὰς ἀπὸ ἄλλον πατέρα ἢ ἄλλην μητέρα, (ἐτεροθαλεῖς), τότε αὐτοὶ λαμβάνουσι τὸ ἥμισυ ἀπὸ ὅσον λαμβάνουν οἱ γνήσιοι ἀδελφοί. (ἀκριθαλεῖς). Τὰς ἀδελφοτέκνη του ἀπὸ ἀποθανόντον ἀδελφὸν ἢ ἀδελφῆντο, κληρονομοῦσι τὰ μερίδιον τοῦ πατέρος ἢ τῆς μητρός του τὸ ὅποιον ἦθελε νὰ λαβῇ ἔαντι ἔζοῦσεν. Ἐὰν δὲ ἀποθανὼν δὲν ἀφῆσε πατέρα ἢ μητέρα, ὁ πλησιέστερός των συγγενής κληρονομεῖ μαζὶ μὲ τοὺς ἀδελφούς του. Ἐὰν δὲ ἀφῆκε καὶ σύζυγον, τότε λαμβάνει αὕτη τὸ ἔν τρίτον τῆς περιουσίας, καὶ τὰ ἄλλα δύο οἱ ἄλλοι συγγενεῖς.

ἀκολουθεῖ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ο. Γλάδστων ἀσθενεῖ, ἀπὸ Βουλευτοφοβίαν φοβοῦμαι, καὶ διὰ τοῦτο οἱ ιατροὶ τὸν διώρισαν νὰ μὴ ἔξεοχεται, διὰ νὰ ἡσυχάσῃ στὸ πτῆτι, ἀλλὰ κατὰ τὰς πληροφορίες τοῦ ἐντῷ Βουλευτηρίῳ ἀντιπροσώπου μου θὰ πέσῃ· τέ νὰ τοῦ κάμω; ἀς Εάλη στήριγμα τὴν τύλιμην καὶ κούμβησα τὴν ἀποφασινήν την πάλιν· ἀς πετάξῃ δὲ τὸ πινακίδικκι τοπάνω τον καὶ ἀς μὲ ἐφωτήσῃ νὰ τοῦ πῶτι πρέπει νὰ κάμῃ διὰ νὰ διατηρῇ θῆτι στὴν θέσην του καὶ νὰ φηλώσῃ παραπάνω.

Τὸν στρατηγὸν Γράχαμ ποῦ εἰναι ἔκει εἰς τὸ Σουδάν καὶ πολεμεῖ μὲ τοὺς ἄριστους τὸν κατηγορούν διεπραξεῖ μενάλα σφάλματα εἰς

την στρατηγικὰ σχέδιά του. Εἰς τὸ παρόντα διατηρεῖται γένονται ἀνακρίσεις. Μηδὲν φαστεῖται κατὰ τὸ διοράνιον θα γνωστεῖται τοῦτο.

χαὶ εἰς τὰς Μαγδαληνὰς, ἀλλ' εἰναι ἀνάγκη ὅπότε θὰ πηγαίνωμεν, νὰ ἐργωμεθαῖν ἀπὸ τὸν ωραῖον, ἀδειασταῖς;

Οἱ Κινέζοι τίσουν μισοῦν τοὺς Γάλλους ποδοπάτεis ἀδύνατον νὰ τοὺς διουργεῖσαν προσωπού. Μετανοοῦσι τοὺς πατέρους μητέρας πάρα πολὺς τοὺς πάντες τοὺς καὶ οἱ Κινέζοι βασικοὶ ποιοὶ τῆς ἀλληλούχου εἰσι τοῦτοι τοὺς πάντες οἱ Φάρικοι φίγκοι τζιγκοί τζιγκοί ἐπειδὴ ανταποκρίνεις μους. Εἰς τοὺς Γάλλους ἡρεσιμοὺς διὸ υποσκιάεις τοῦ Ἑρεμούτη τῆς Βρυξελλῶν θα λαστηῖς καὶ τοὺς ηλθεῖς ὄρεξις ματαίωσιν, καὶ οἱ Ἀγγλοί τοὺς λέγουσιν ἐπειδὴ πούρης ματαίωσιν κάμνετε εσεῖς την τέχνην των κάρυων μηδεῖς.

Η Ρωσία Ανθορέα καὶ Γερμανία τούς τοὺς πορτογαλούς ταΐζουν μεγάλη φαγητούς συμμαχούς σκύλλας, πεποιημένης μεταξύ τοῦ πατέρα τασλίκι καὶ διαφορετικούς παιζούντων την περιουσίαν τοῦ πατέρα.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἐλάβαμεν δύο ἐπιστολάς· ἡ μία εἶχεν ὑπογραφήν... πάνω κάτω ἐπισημοτέραν ποὺ τὴν δίκην μας, καὶ μοῦ ἐλέγειν ἔτοι:

Κύριε Συντάκτα.

«Πολὺ καλὰ κάμνεις νὰ σατυρίζῃς διετρόφους πράξεις πολλῶν οἰτίνες ἐλευθερίαν νομίζουν τὴν ἀδιάχοπον ἀπόλαυσιν παντὸς εἴδους ἡδονῆς, ἀποβαλόντες πάταν αἰδῶ ἐγώπιον τῶν τε γονέων καὶ τῶν μεγαλειτέρων των. Αρκετὰ ἥπιος ὁ τροπος δι' οὓς σατυρίζεις, ἀλλὰ προχώρεις καὶ μὴ δειλία. Δύναμαι νὰ σας διεβεβαιώσω ὅτι ὑπὸ τὴν ἐποψίν ταύτην, ἀρκετῆς ὀφελείας θὰ γίνη πρόξενος ἡ «Σάλπιγξ» ἥπις καὶ διὰ τοῦτο ἔχει ἀρκετοὺς προστάτας μεταξὺ τῶν ὅποιων είνεκασι σ φίλος σας

—
 Τὴν ἐπισταν ὅμως ἄλλη ἐπιστολὴ ἀνυπόγραφος μοῦ ἐσκοτείνεισε τὰ μάτια τηληνύκτα καὶ μοθλεῖς τὸ πρωὶ ἐπῆρα ὅλιγον κουράτζον· μοῦ ἐλεγεῖ δὲ ἔτοι καὶ καταλαμβάνω ἔτι εἰνε κάνεις πὸ κείνους ποὺ τοὺς ἐκπλασεῖς.

Κύριε Συντάκτα.

«Γράφεις εἰς τὸ φύλλον σου ὅτι δὲν πρέπει οἱ νέοι νὰ πηγαίνουν συ-

φαντασθῆτε μιαλὴ ποὺ τὰ γεγονότα καὶ τὰ καυτάρωνει κιόλας· βρέ καὶ τί με μέλλεις ἐμὲ ἀνθεκτεῖς πηγαίνητε ἡ σύγιος; ἀν τὰς φανής ἐπαίρνετε ταῖς καὶ αλαπραστέτα περίπατον 'σ τοὺς κάπους· ἐγὼ φωνάζω προσοχήν! προσοχήν! προσοχήν! διὰ τὸ καλόν σας· ἀλλο τί ποτε δὲν μπορῶ νὰ κάμω· εἰσθε σεῖς ἐλεύθεροι νὰ κάμνετε ὅτι θέλετε, καὶ ἐγὼ ἐλεύθερος νὰ σαλπίζω ὅτι θέλετε· στον σύντος πάθετε τότε δὲν θέλω νὰ σας πῶ· "Εφίλε πόθεν ἐπῆρες τὴν ἄδειαν;" καὶ ἐπαίρνετε τοῦτο τὸ ξένον πράγμα;» καὶ ἐπεις νά με θωρήτε στρατεύετε· στον σύντος πάθετε τότε καὶ ἐγὼ νὰ γελῶ;

Τρέξατε τρέξατε..... ἐπιγάσθησαν ἡ ἀριθρούταις, ἀρρολύταις πῶστας λέν αλαγραμάτα..... βρέ πως τηλύγουν τὰ μαλιά των 'σ τὸ γέρι των!.... ἀφῆτε ταῖς μὴ ταῖς γωρίστητε σίψη σιψη. σσὰ βρέ. ἐις ἐις ἐις ἐις τοποταύον μὰ σκουναί εἰς ἐις ἐις ἐις τοποταύον μὰ σκουναί εἰς μου.... γὸ! πλάκωτεν ἡ Ἀστυνομία.... σκέδε! νά· τὴν ἐπιλαστε καὶ τὴν πέρνει φυλακήν.... βρέ τί είναι αὐτὰ ποὺ βλέπω!!! ἀντὶ νὰ πάρεις ἐκείνος ἐκείνην φυλακήν, παίρνεις ἐκείνη ἐκείνον· νά! 'σ τὸ κατάστημά της μ.βαίνουν· ίσως θὰ γίνη μυστικὴ ἀνακάτισις ...» Ε τέλις πάντων ἐνύκτωσε πλέον· πηγαίνετε ἐκαστος 'σ τὸ σκῆπτρό του· μὰ περίεργοι ἀδελφὲ ποὺ εἰσθε! ἐπειδὴ ἐνύκτωτε θὰ φυλάττῃ ἐδῶ μέσα στὴν Αστυνομία ἔως τὸ πρωΐ νὰ συλλαβῇ καὶ τιμωρήσῃ τοὺς ταραζίες....

 "Προκατετέλεσε πάντων, νὰ δουλεύῃ ἡ μηγανή ἡ σπαία θάμας κατασκευάζῃ τὸ γενοί· τοιαύτη μηγανή είναι ἡ μόνη εν Κύπρω. Δυνανται οι Αγγλοί νὰ καυχηθῶσιν, ὅτι εἴς αἵτιας των ἡλθε καὶ αύτη ἡ μηγανή 'σ τὴν Κύπρον, διότι ἀπὸ τὸν καιρὸν ποὺ ἡλθεν δὲν μᾶς ἀφίνουν γενόνι νὰ καταβῇ ποὺ τὸ Τρόωδος ἀς τὸ φᾶν καὶ ἀς τὸ 'λειφτούν· γιαεῖς τώρα, τρώμεν ποὺ τὴν μηγανήν μας, καὶ εὐχόμεθα εἰς τοὺς φίλους ἐκείνους ποὺ τὴν ἐφεραν, καλήν ἐπιτυχίαν.

Εἰς τὸ Νομοθετικὸν συνέβησαν τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν μερικὰ πράγματα τὰ ὅποια ἔζογχωθέντα καὶ κομμάτι συνετάραξαν ὥχι ὀλίγον τοὺς Ἐλληνας. Συνεγέτειο τὸ περὶ δεκάτης· ἡ δὲ Α. Πανιερότης ὡμίλησε περὶ ἀντικαταστάσεως ἐπὶ πολλὴν ὥραν καὶ ὑπερτήρει σύστημα τὸ ὅποιον, ἐπὶ τέλους εἶπεν, εἰσῆγε καὶ ἡ Γαλλία, καὶ ἡ Τουρκία εἰς τι μέρος τῆς Συρίας καὶ ἡ Ἐλλάς. Μετὰ ταῦτα ἡ Α. Ἐξ. ὁ Ἀρμοστὴς συνεχάρη τὴν Α. Π. ἐπὶ τῇ ἐπιτυχεῖσαι πεστικῇ ταύτῃ ἀγορεύει της, ὃ δὲ καὶ Ἀρχιλογιστὴς ἄμφι ἀκούσας Ἐλλάδα εἶπεν ὅτι τὴν Ἐλλάδα νὰ μὴ τὴν λαρβάνωμεν ὡς παραδειγμα, διότι ἡ Κυβέρνησις της εἰναιακαταχρεώμενη, καμμίαν πρόσδοσον δὲν ἔδειξε, ἐκαστος δὲ ὑπήκοος, ἀναλογεὶ νὰ πληρώσῃ 20 λίρας διὰ ν' ἀπαιλαγῆ τοῦ χρέους, εἰ δὲ Κύπροι παραβαλλόμενοι πρὸς τοὺς Ἐλληνας εἶναι πλουσιώτεροι. Εἰς ταῦτα ὁ κ. Μαληκίδης ἡθέλησε νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ Π. του εἶπὼν Ἐλλάδα ἡθέλησε νὰ εἴπῃ ὅτι καὶ ἔκει ἐφηρμόσθη νέον περὶ δεκάτης σύστημα· πρὶν ὅμως τελειώῃ τὸν ἀνακαλεῖ ἡ Α. Ἐξ. ὁ Ἀρμοστὴς εἰς τὴν ταξιν., μεθ' ὃν ἀνακατάξει κ. Περιστιάνης ὑπερτήρει τὸν λόγον τοῦ κ. Μαληκίδου ἐπειπὼν «μὴ θίγετε τοιαύτας χορδᾶς», μεθ' ὃν πάντες εἰς Ἐλληνας Βουλευτῶν ἡγέρθησαν νὰ δημιλήσωσιν ἀλλ'. ἡ Α. Ἐξ. ὁ Ἀρμοστὴς προλαβὼν εἶπεν ὅτι, Οὐδεμία ὑπάρχει πρόθεσις ἐντὸς μάλιστα Νομοθετικοῦ νὰ προσθάλλωνται ἄλλα κράτη, εἰναι δὲ βέβαιος ὅτι καὶ ὁ κ. Ἀρχιλογιστὴς εἶπὼν ὅτι εἶπεν, οὐδεμίαν τοιαύτην πρόθεσιν εἶχεν.

Ἐγ για τούτοις ὅμως κυνηγεῖται περιστασὶς καθ' ἦν ν' ἀποδεῖξωσιν ἀμέσως τὴν κατὰ τῆς Ἐλλάδος αντιπάθειαν τῶν. Τὸ ὄνομα Ἐλλὰς τεράσσει τὰ νευρικὰ πολλῶν τοῦτο ὅμως εἰς ἥρας προέενει χεράν, διότι εἶναι ἀποδεῖγμένον ὅτι ὅσον πολύθυμώνεται τις γεναντίους ἥθρου του, τόσον μέγαν τὸν αἰσθάνεται.

Εἶναι βέβαια χρεωμένη ἡ Ἐλλὰς διότι δὲν θέλει νὰ γδέρνῃ τὸν λαόν της. Εἶναι χρεωμένη ἡ Ἐλλὰς διότι μόλις τώρα εἶδε φῶς, μόλις τώρα ἤρχισε τὸ αἷμα νὰ κυκλοφορῇ, μόλις τώρα ἤρχισε νὰ ισορροπῇ τὸ πρὸς ἀποτίναξιν τοῦ Βαρεως ζυγοῦ ἀδρείως τιναχθὲν σῆμά της.

Εἶναι χρεωμένη ἡ Ἐλλὰς διότι εἰναι μικρὰ, καὶ τὴν περιφρονεῖ ἀρνίον τὸν λέοντα ὅταν τὸν βλέπῃ καὶ ἀλυσθεμένον, καὶ προσπαθεῖτε παντοιοτρόπως νὰ βάλλητε φραγμοὺς ἐμπρός της. Δὲν σᾶς ἀρέσκει ἡ Ἐλλὰς διότι τὰ συγγράμματα της διδάσκουν τὸν λαὸν τί θὰ ἔλευθερος εἴη α. Δὲν τὰς σφέσκει διότι διδάσκουν τὸν τρόπον διὰ τοῦ ὅποιου δύναται πᾶς λαός ν' ἀποτίναξῃ ζυγὸν καταθλιπτικὸν καὶ δυσβάσταχτον. Σᾶς ἀρέσκει ὅμως ἡ δὲν σᾶς ἀρέσκει, ἀδιάφορον τοῦτο· ἡμεῖς ξεύρουμεν, καὶ ὑπερηφανειόμεθα διὰ τοῦτο, ὅτι Ἐκείνη ἀρέσκει εἰς πολλὰ περισσοτέρους περὶ εἰς ὅσους ἀρέσκετε σεῖς.

Ἄλλὰ τὶς σᾶς ἐδίδαξε τὸν πολιτισμὸν τοῦτον καὶ τὴν τάξιν νὰ ἀποκαλῆτε ἐντὸς Κοινοθουλίου χρεωμένην μίαν οἰανδήποτε Κυβέρνησιν; Βεβαίως ἡ ἐπὶ τῷ πλούτῳ καὶ τῇ ἔκτασει τοῦ Βασιλείου σᾶς ὑπερφάνεια. Ἄλλα προσέξετε, καὶ τοῦτο σᾶς τὸ λέγω ὡς φίλος, διότι ἐκ τῆς ἀλενθάστου ιστορίας τῶν ἔθνων διδασκόμεθα ὅτι ἀπὸ τοῦ σημείου τοῦτου ἀκριβῶς ἀρχεῖται ἡ ἡθικοτάπτωσις τοῦ μεγαλείου πράτους τινὸς, ταύτην δὲ ἀκολουθεῖ βαθμηδὸν ἡ ὑλικὴ παρακμή. Ὅταν δὲ παρακμάῃ ἐν ἔθνος, ἀναζωγονεῖται καὶ ἀκμάζει ἔτερον, τὸ ὅποιον ἄλλοτε φρικτῶς περιεφρονεῖτο καὶ ἀγνωμάνως ἵσως ὑδρίζετο.

Συνιστῶμεν εἰς ἓνα παντοπώλην νὰ ζυγίζῃ σωστὰ τὸ πρᾶγμα, νὰ ἔστασῃ δὲ καὶ τὸ ζύγο του μήπως εἰν' ἔκεινο ποῦ πταίει διότι εἶναι δύο ἔως τώρᾳ ποῦ μὲ ζαλίζουν δι' αὐτό.

Συνιστῶμεν καὶ εἰς ἓνα καφετζῆν εἰς τὸ ἔζης νὰ μὴ προσθάλλῃ τοὺς μουστερίδες του, νὰ ζητῇ νὰ τους διγάλῃ τὸν σάκκον δι' ἀσήμαντα πράγματα, διότι ἀπὸ τέτοιω μετρὶ μικρὰ γίνονται τὰ μεγάλα.

Χα γα γα! Δέν σᾶς τολεγα ἔγω ὅτι ἡ Λευκησσες θὰ κάμη ἔξαγωγὴν τῶν Μαγδαληνῶν πλέον, προγῆς ἐφόρτωσε 30 γαδάρηνς καὶ ταῖς κατευώδωσε δὲν ξεύρω π.ū. ἀπὸ καὶ ποῦ θὰ περγοῦσι πιστεύω χωρτάρι νὰ μὴ βλαστήσῃ διότι ἔζηρον πολλαῖς καρδιαῖς.

Φίλτατον Δημαρχεῖον.
Παρακαλούμεν πρεστοῦ νὰ δώσῃς

τὴν τελευταίαν πνοὴν νὰ διατάξῃς νὰ πελεκήσουν κομμάτι ταῖς πλάκες τῶν ὅρμων, διότι ἐτεληβάθησαν καὶ περπατοῦν οἱ ἄνθρωποι καὶ χωρὶς νὰ θέλουν μετανοιάζουν μέσ' στὰ παζάρια καὶ οἱ ἄλλοι τοὺς νομίζουν υποχριτάς ἐκτὸς ἀνθέλης νά σε μακερίζουν οἱ ἄνθρωποι γονατιστὰ γιὰ νὰ πιάνη ἡ μακάριστις.

Ἡ θαλάσσια διάφορα παράπονα ἔχουν οἱ ἐμποροι τῆς πόλεως μας κατὰ τοῦ Τελώνου τὸ μεγαλεῖτερον ὅμως παράπονόν των εἶναι ὅτι η ἐκτίμησις τῶν πραγματειῶν δὲν γίνεται καθόλου δικαία καὶ ὡς ἐκ τούτου γίνονται προσκόμματα καὶ ἐμπόδια πολλά. Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ πραγματείας ἀπὸ τὰς ὄποιας δύναται δὲ ἔμπορος νὰ δώσῃ εἰς πρᾶγμα τὸν τελωνιακῶν φόρου δὲν εἶναι τίποτε, ἀλλ' ὅταν εἶναι πραγματεία ἀπὸ τὴν ὄποιαν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δώσῃ εἰς πρᾶγμα ὡς π χ. ἐπιπλον οικίας κ.λ. ἐπειδὴ ἡ σταίτια εἰς τοιαῦτα ἡ ἐκτίμησις γίνεται εἰς τὴν γίπλασιαν ἀξίαντων, ἀναγκάζονται νὰ το ἀφένουν εἰς τὸ Τελωνεῖον διὰ νὰ τὸ πωλῆ καὶ νὰ λαμβάνῃ τὸ δικαίωμά τοῦ. Δι' αὐτὸν δὲ τὸν λόγον ἐπανσαν πωλοὶ ἀπὸ τὸ νὰ φέρουν τοιαῦτα εἰδη· Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ έλθῃ ὅφιν τὰ δίκαια ταῦτα παράπονα τῶν ἐμπόρων, καὶ μὲ τὰς ἄλλας φροντίδας που ἔχει πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου. Θὰ φροντίσῃ καὶ διὰ τὰ Τελωνεῖα τὰ ὅποια εἶναι τὸ κλειδὸν τοῦ ἐμπορίου νὰ εὑρεθῇ ἔνας τρόπος καλὸς καὶ εὔκολος χωρὶς νὰ ζημιώνεται καὶ μέρος.

Βρε Κύριε διδάσκαλε τοῦ χωρίου... δὲν ἐντρέπεται νὰ ιθρίζῃς μὲ λόγια ἀνθίστα τοὺς μαθητὰς καὶ μαθητρίας σου, καὶ νὰ γίνεσαι σὲ ὁ διδάσκαλος σκάνδαλον εἰς τοὺς γωρικοὺς, νὰ εἰσέρεσαι στὸ τοῦ ἕοτε ταστοῦ καὶ νὰ ζητῇς δημοσίᾳ χαλλούμια καὶ κρέατα νὰ εὐχαριστήσῃς τὴν ὄφεις σου κι' ἀδιάφορον ἀνγενεσαι κακὸν παραδειγματικός ἡ σχέση μεταξὺ ποὺ σὲ εἶχε καὶ φίλον καὶ νόμιζα πῶς κατι. εἶσαι· καὶ ὅταν βρε ἐσύ αφαιρέονται ἀπὸ τὸν χωρικὸν

Σ Α Λ Π Ι Γ Ε.

τὴν ἴδεαν ποῦ ἔχει εἰς τὴν Θρησκείαν τοῦ καὶ τὸν ψυχράνης, τότε μούσην καὶ εἰς ἐσέ καὶ εἰς τὴν φευδο-πλασκαλίαν σου· αὐτὸν γαθᾶς.

Νὰ καὶ ἔνα παράξενον πρᾶγμα! ἐνῷ ἡμεῖς οἱ λαϊκοὶ προσπαθοῦμεν νὰ συνδέσωμεν τὸν λαὸν μὲ αγάπην καὶ νὰ τὸν μερώσωμεν μὲ τὴν Ἐκκλησίαν ποῦ φαίνεται σὰν μαλλιωμένος, ιερεῖς τινες (κρίμα ποῦ ναὶ καὶ ιερεῖς) ὅλοντὸν θιεγείρουν διγονοίας καὶ φέρουν ἄνω κάτω διὰ τοῦ βαρβάρου τρόπου των τὸν λαὸν περιφρονοῦντες τοὺς μὲν, κολακεύοντες τοὺς δὲ, καὶ διαβάλλοντες ἀλλούς, καὶ τοιουτέρως προξενοῦσ· σκάνδαλα μεγάλα.

Ἐκεῖνος ποῦ κατάλαβεν ἃς προσῆν ἀν δὲν θέλη νὰ ἰδῃ τὸ ἄνομά του δημοσιευόμενον, διότι πάσαπρά ξίς του μᾶς εἶναι γνωστή.—πᾶ καὶ αὐτό.

—
‘Ο Μάστρε Γιάννης καὶ τὸ παιδί του.
— — —

Μάστρ. Όρα καλὴ Γιατρέ.

Γιατρ. Καλῶς τὸν μάστρε Γιάννην τὸν ἀκριβούροτον μᾶς ἐφερες τίποτε ποῦ τὸ χωριόν;

Μάστρ. “Α! γιατρέ μου τί νά σου φέρω; Ξέρω πῶς κάθηγεται καὶ σᾶς ἡ καρδιά τας γιὰ τὰ γλυκυστὰ τοῦ χωριού μου, μὰ είχα καίρον νὰ συλλογισθῶ τέτοια πράγματα;

Γιατρ. Κάτι ἐπάθεις σίγουρα ὁ μάστρε-Γιάννης πέ μου Μαστρογιάννη τί πάθος ἔχεις καὶ πρῶτα ὁ Θεός σου τὸ ξεροτζώνω.

Μάστρ. Μακάρι νάτου, γιατρέ μου κανένα δόντι νά μου τὸ ξεροτζώσῃ! ἀλλὰ εἶνε μεγαλείτερον κακὸν ποῦ πάθαμεν· ἡ υἱός μου ὁ Ἀντωνῆς ἐππεισε ποῦ τὸν ἀππαρον καὶ ἐτσάκισε τὸ πόδι του. Νήεν καὶ ἡ ωσα καὶ σταλαμή ποῦ ὅσν τοὺς Ἐγγλέους καβαλλάριδες· ὅλα τὰ κοπελλούδια μᾶς ἐλεώθησαν πάνω τοὺς ἀππάρους· πέ τοὺς καβάλλαν καὶ ἄγιος ἀθάνατος. Τὸ πήρεν μόδαν νὰ βγαίνουν τὸν περιπάτον καβαλλάριδες, νὰ τοὺς θωρεῦν ἡ κουπελλούδες νὰ νοστιμεύωνται πῶς ἔγειναν Ἐγγλέοι ποῦ τὴν καβάλλαν, καὶ μὲ τὴν εὐχαρίστησιν τούτην χάνουν τὰ πόδια καὶ τὴν κεφαλήν τους. Νὰ δοῦμεν γιατρέ μου πόσαι θὰ χαθοῦται μὲ τούτα· ὅλα

καὶ πῶς θὰ περάσῃ ὁ Ἀντωνῆς μου Γιατρ. Μήν ἔχεις ἔννοιαν· ὅφου εἶναι τὸ πόδι καὶ δὲν εἶναι ἡ κεφαλή του.....

Μάστρ. “Αγ, γιατρέ μου! καὶ τάγα ηθελες κάτι παραπάνω; ερώντησε νὰ γείρνη καὶ διὰ ππαράδες μὴ συλλογίζεσαι· ἔγω ἔνα παληό-πιθαρον λάδι πουλῶ το καὶ πληρώνω σε. Κύριε ὅμως νὰ γείρνη κορμάτι γρήγορα γιατρὲ, διότι μὲ τὸ θαπόρι θὰ τὸν στείλω....

Γιατρ. Ποι;’ς τὰς Ἀθήνας;

Μάστρ. “Οχι! γιὰ τὰς Ἀντεύρων, γιὰ τὸ μερικάνικον τοῦ Βερουτοῦ νὰ μάθη ἐγγλέζικα νὰ τὸν βάλωμεν καμιὰν θέσιν νὰ βγάλη τὸ φωμί του.

‘Ο Φυσανέ μ. η ζ.

Τοῦτος ὁ Φυσανέμης ἔχει κι ἄλλα νὰ μᾶς πῇ, ἀλλὰ ποῦ τὰ γωρεῖ γυρίς μου τὸ φύλλον μας!!!

Κύριε Συντάκτα.

Δὲν μπορεῖς νὰ φαντασθῆς πόσην εὐχαρίστησιν ἐλαβα ὅταν ἡκουσα πῶς ἡργισες σὺ ποῦ είσαι τόσον φίλος μου νὰ ἐκδίδῃς σατυρικὴν ἐφημερίδα· ποῦτὴν χαράνμουσηννά.. (Σ. Σ. τί ἀράγε ηθελε νὰ κάμη; νὰ ξεφαντώσῃ ἐδῶ ἐννοεῖ;) τέλος πάντων σήμερον ποῦ χρόνισε καὶ δὲν μπόρεσαι νὰ πάγω τὸ ζευγάρι, ἐκαμα καὶ σοῦ στέλλω κάτι γιὰ τοὺς βουλευτάδες μας· τὰ βάλλεις εἰς τὴν ἐφημερίδα σου η ὥχι; (Απάντ. Σ. Βουρώντα.)

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους “Ελληνες βουλευτάδες τοῦ φτωχειοῦ νησιοῦ μας.

«Προσέξατε, προσέξατε “Ελληνες βουλευτάδες

Καὶ οἱ Ἐγγλέζοι πιγάνουν σας ὕστε-

ρα γιὰ ψωμάδες.

Κόνησαν τὰ ξουράφιά της διὰ νὰ σᾶς ξουρίσουν

ψήνουν σας οὐλα τὰ φαγή καὶ φάτ· ἀν σας ἀφήσουν.

Εύαρεστούνται νὰ-νὰ-νὰ- τι τούτο

ἀρά γε θὰ πῇ;

τὸ καταλάβετε καὶ Σείς, πῶς

πᾶν οἱ κόποι σας τταπή;

“Ο, τι θέλουσι θὰ κάμουν ἔβαλαν

τοῦτο τὸ πεῖμα

καὶ ἀν δὲν ἀντιστοθῆτε ἐννάμας

γυρισγ πρίσμα.

Δόστε τους νὰ καταλάβουν τοὺς

καλούς μας ἀφεντάδες

ὅτι δὲν ἔχουν νὰ κάμουν μὲ Ἰν-

δοὺς ή μὲ ἀγάδες·
Κερτεσέψυχοι φανῆτε λεοντόκαρδοι
δειγθῆτε
καὶ ἀν δὲν εἰσακουσθῆτε, τότε
ναι, παραιτηθῆτε.

Καὶ σᾶς στέλλομεν στὴν Λόνδραν
κατ’ εὐθεῖαν κεῖ νὰ πάτε
γιὰ νὰ πῆτε τὰ δεινά μας καὶ
ἀπ’ ἐκεῖ πάλιν ἐλάτε
νὰ μᾶς φέρετε χαπάρκα
ἔφερε γεμάτ’ ἀμπάρκα.

Τοῦτα οὖλα ποῦ σᾶς είπα μελετᾶ-
τε καλὰ
γιατὶ ἐπειτα θὰ ἐλθῃ εἰς τὸν τό-
πον συμφορά.
Καὶ καλὰ συλλογισθῆτε
πῶς κοὶ σεῖς ἐννὰ χαθῆτε
“Εμποροι πραγματευτάδες
καὶ ιναρκια καὶ παπάδες.
Ο Καβκαΐκης τοῦ Καλαπού.

Μία συκβουλή.

Αἱ παλαιὶ κηλίδες τοῦ κρασιοῦ ἀπὲ-
τοῦ ἀσπρα ρυνχα ἐγγαίρουσιν εὔκολα ὅταν
τὰ ζουτήσωμεν μέσα ἡ τούτη τὸ υπιδόν
νὰ βράχη πάνω εἰς φωτιά.

Λύσις τοῦ γ’. αἰνέγματος.
διυλὸς αὐλος.

Λυτῆρες. οἱ κκ. Χρ. Σώζοντος, Σ. Κων-
τιτίνου, Σ. Μανόρδου, Δ. Λύθιδου,
Β. Σκυριαΐδης.

Ἐκ Λάρνακος. οἱ κκ. Δ. Σ. Ζιαπού-
λακη, Κ. Τ. Καρακαστίανης, Α. Ι. Ἀν-
τωνιάδης. Ἐκ Λευκωσίας ὁ κ. Σωτ. Ἀ-
νατασιάδης.

Λύσις τοῦ α’. προβλήματος.
Τὰ πύγα ησαν 105.

Λυτῆρες. οἱ κκ. Κ. Λαζαρίδης, Α. Πορ-
φυρόπουλος, Χρ. Σώζοντος, Σ. καὶ Α.
Κωντίαν. ἐκ Λάρνακος οἱ κκ. Δ. Σ. Ζιμ-
πούλακη, Κ. Σ. Κρκα-σίανης, Α. Ι.
Ἀντωνιάδης, Λ. Β. Κυπιάδη. ἐκ Λευκω-
σίας ὁ κ. Σ. Ἀναστασίδης, ἐκ Βατιλῆς ὁ
κ. Χ. Ζαχηριάδης. ἐκ Γερμασόγιας ὁ κ.
Ε. Χ. πιπά.

ΑΙΝΙΓΜΑ Δ.

Πενταεύλλαβος πρόκειμαι λέξις
εἶμαι δὲ τὰν λογίων ἐτία
ἀν τὰς πρώτας μου τρεῖς ἀφαιρέσσης
θα τιθῇ ὅτι μὲ έμεινε, μι.

Τηλέγοαφος “Σάλπιγγος.”

Τῷ κ. Κ. Γ. Λευκωσίαν κωφεύεις εἰ-
τας ἀποτήσεις μου. Τῷ κ. Κ. Π. Ζ.
αὐτόθι ἀποτέλεσμα ἐρευνῶ ἐλαβο.

Τῷ κ. Γ. Π. Βαρώσια ἡ σιωπή σου εἴ-
ναι περίεργος. Τῷ κ. Γ. Μ. Κυθραϊ-
νεῖς τὸ προσεχές. Ν. Παπαδόπ. Ἀργά-
κι. ἐμήνυσα καὶ περιμένω τὸν φίλιον σου.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφίου “Αληθείας”: